

Stovky zachráněných zvířat, stovky příběhů - Záchranná stanice živočichů v Klášterci slaví

21.12.2022 - | Národní park Šumava

Přes čtyři stovky zachráněných a zpět do přírody vypuštěných živočichů, desítky denně opečovávaných zvířat a stovky spokojených návštěvníků - to je zjednodušený výčet jedné dekády existence Záchranné stanice živočichů Národního parku Šumava v Klášterci u Vimperka.

Právě deset let pracovníci Záchranné stanice v Klášterci léčí zraněná divoce žijící zvířata a hlavně se je snaží vrátit zpět do přírody.

Záchranná stanice živočichů v Klášterci nedaleko Vimperku byla vybudována pro pomoc divokým živočichům zraněným lidským přičiněním. Snahou Správy bylo takovou stanici postavit co nejbližší středu chráněného území, kterým není jen národní park, ale i chráněná krajinná oblast Šumava.

„Typickými pacienty jsou ptáci zranění elektrickým proudem od drátů vysokého napětí. Zvířata, která se střetnou s automobilem, ale také mláďata, která nám přinesou lidé v domnění, že strádají,“ vysvětluje ošetřovatelka Kristýna Falková, která se zde o zraněná zvířata stará už bezmála devět let.

„Je to úžasná, i když časově ohromně náročná práce. Teď v zimě toho není tolik, ale když k nám lidé na jaře nosí mláďata ptáků nebo savců, je té práce tolik, že s kolegy někdy ani nevíme, kam dřív skočit,“ doplňuje.

Od roku 2012 v Klášterci přijali k ošetření přes osm stovek zvířat. Bohužel ne všechna se ze svých zranění zotaví, a pokud ano, tak ne všechna je možné vypustit zpět do přírody.

„Naštěstí těch, která se nám podařilo ošetřit a zpět úspěšně vypustit do přírody, je většina. Za dobu existence záchranné stanice jich evidujeme okolo čtyř stovek,“ vypočítává zoolog Vladimír Dvořák, který se v péči o zraněná zvířata dělí s kolegyní Kristýnou Falkovou, která s trochou nadsázky dodává: **„Bohužel nedokážeme říci, kolik z těch ošetřených a znovu vypuštěných zvířat přežije a jestli vedou dlouhý a spokojený život - nechodí se nám hlásit.“**

Dá se říci, že co zvířecí pacient, to samostatný příběh. Ten veřejnosti nejznámější je patrně příběh rysa Davida, kterého v roce 2013 jako kotě srazil automobil a způsobil mu závažná poranění zadních končetin.

„Po několika operacích se ho nakonec podařilo doslova znovu postavit na nohy, ale protože v době havárie byl velice mladý a dlouhodobé léčení nedovolilo ho znovu vypustit do volné přírody, uzpůsobil se mu jeden z výběhů v Klášterci. Po pár letech se připravil přírodní výběh v Návštěvnickém centru Kvilda. Díky tomu všemu jsme Davidovi zajistili deset let kvalitního života, který skončil letos na jaře. Těch deset let, kterých se ale dožil, považujeme za takový malý zázrak, po tom množství operací, nekonečně dlouhé rekonvalescenci a také následků, které mu zůstaly do konce jeho života,“ vypráví Kristýna Falková.

Vedle rysa se personál záchranné stanice staral o množství běžných, vzácných i velmi vzácných živočichů, a to včetně tetřevů, puštíků bělavých, orla mořského, nebo potáplice severní. Většinu

zvířat přivezou pracovníci sami po té, co jim je nějaké zraněné zvíře nahlášeno nálezcem. Někdy je však nálezci přivezou sami a nezřídka úplně zbytečně.

„Mnohdy lidé „zachraňují“ mláďata, která to fakticky nepotřebují. Jedná se třeba o malé, ale už opeřené ptáčky, kteří se učí létat, ale jsou pod dohledem rodičů, nebo jsou to koloušci, které lidé najdou na louce, ale přitom jen čekají na matku, která odběhla,“ zmiňuje Kristýna Falková, která se v takových případech pro tato mláďata stává adoptivní mámou. To jí nastanou krušné časy: **„Když se nám do stanice dostane maličkaté mládě nějakého opeřence, je třeba ho pravidelně a přitom velmi často krmit. Časté krmení však probíhá pouze přes den, horší časy nastaly, když jsem doslova vyplávala třeba mládě veverky. Tomu jsem musela podřít nejen svůj denní ale i noční program. Prostě jsem se pár týdnů pořádně nevyspala,“**

Záchranná stanice živočichů Klášterec je otevřená také veřejnosti a to každoročně vždy od začátku června do konce září. **„Jednou týdně, vždy ve středu sem může zavítat široká veřejnost, a to včetně škol. Návštěvníky provedeme naším zařízením, při čemž představíme zvířata, která u nás kvůli povaze trvalých následků zůstávají a také se snažíme návštěvníky vzdělávat, vysvětlovat třeba právě to, že ne každé zvíře, na které v přírodě narazíme, je nutné hned zachraňovat,“** vysvětluje Vladimír Dvořák.

Záchranná stanice živočichů Klášterec se neustále rozvíjí. V posledních několika letech se podařilo vybudovat několik nových voliér, například pro krkavcovité nebo pro drobné pěvce. Tyto voliéry významně zlepšují životní komfort zvířatům, případně zajišťují také potřebnou izolaci pro zachraňovaná zvířata, aby při jejich léčení a rekonvalescenci nevznikla nezdravá závislost na člověku, kvůli které by pak bylo obtížné, nebo dokonce nemožné zvířata vrátit zpět do přírody. Tato zařízení vznikla především díky finančním příspěvkům od dárce pana Zdeňka Havla z Prášil, který od roku 2019 do dnes přispěl půl milionem korun a pomáhají také příspěvky nadace Via na krmení a veterinární péči. Děkujeme!

<https://www.npsumava.cz/stovky-zachranenych-zvirat-stovky-pribehu-zachranna-stanice-zivocichu-v-klasterci-slavi>